

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קע"ו ע"ב

פרשת קרח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קע"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קדישא, בגין דשׂמא קדישא, שׂלום אקרי.

תרגום לעברית

קרח הלך במחלוקת. מה זה מחלוקת? פלוגתא. מחלוקת שלמעלה ולמטה. ומי שרוצה לחלק תקון העולם, נאבד מכל העולמות. מחלוקת היא מחלוקת של השלום, ומי שחולק על השלום חולק על השם הקדוש, משום ששם הקדוש נקרא שלום.

טקסט הזוהר

תא חזי, לית עלמא קאים אלא על שלום, כד ברא קודשא בריך הוא עלמא, לא יכיל לאתקיימא, עד דאתא ושרא עליהו שלום. ומאי הוא. שבת, דאיהו שלמא דעלאי ותתאי, וכדין אתקיים עלמא. ומאן דפליג עליה, יתאכיד מעלמא.

תרגום לעברית

בא וראה, אין העולם עומד אלא על שלום. כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, לא כל להתקיים ולעמד, עד שבא והשרה עליו שלום, ומהו? שבת, שהיא שלום העליונים והתחתונים, ואז עמד והתקיים העולם. ומי שחולק עליו, יאבד מהעולם.

צִלְפַּחַד פָּלִיג עַל שַׁבָּת, דְּהוּה מְקוּשֶׁשׁ עֲצִים. וּמֵאֵן אֵינּוֹן עֲצִים. אֵינּוֹן אֵילָנִין אַחֲרָנִין (קנ'ז ע'א) בְּדֹאמְרוֹ. וְאֵינּוֹן מְלִין (ס'א אֵילָנִין) דְּחוּל, וְחוּל בְּקֹדֶשׁ לֹא שְׂרִיָא, (מכאן והלאה מילי דחול בשבת אסיר ודאי) דְּפָלִיג עַל שְׁלֵמָא דְעֵלְמָא.

תרגום לעברית

צִלְפַּחַד חָלַק עַל שַׁבָּת, שְׁהִיָה (במדבר טו) מְקוּשֶׁשׁ עֲצִים. מִי אוֹתֶם עֲצִים? אוֹתֶם עֲצִים אַחֲרִים, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוֹ. וְאֵלוֹ דְּבָרֵי (אֵילָנוֹת) חָל, וְחוּל בְּקֹדֶשׁ לֹא שׁוֹרָה, (מכאן והלאה דברי חל בשבת אסור ודאי) שְׁחָלַק עַל שְׁלוֹם שְׁלֵמָעֵלָה.

טקסט הזוהר

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כְּתִיב (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְגו'. אוֹרִיָּתָא הוּא שְׁלוֹם, דְּכְתִיב, (משלי ג) וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. וְקִרַּח אֶתָּא לְאַפְגָּמָא שְׁלוֹם דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא, בְּגִין כֹּךְ אֶתְעַנִּישׁ הוּא מַעֲיָלָא וְתַתָּאָה.

תרגום לעברית

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כְּתוּב (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְגו'. הַתּוֹרָה הִיא שְׁלוֹם, שְׁכָתוּב (משלי ג) וְכָל נְתִיבָתֶיהָ שְׁלוֹם. וְקִרַּח בָּא לַפֶּגֶם שְׁלוֹם שְׁלֵמָעֵלָה וּמִטָּה, וּמִשׁוֹם זֶה נִעֲנַשׁ מִלְּמַעְלָה וּמִטָּה.

טקסט הזוהר

וַיִּקְוֹמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְגו'. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, קָרִיאִי מוֹעֵד קָרִיאִי כְּתִיב, חֲסֹר יו"ד, אֲמַאי קָרִיאִי. אֶלָּא הָכִי הוּא, מְלָכוּתָא דְאַרְעָא כְּעִין מְלָכוּתָא דְרַקִּיעָא. וְרָזָא דָא, כָּל אֵינּוֹן כְּתָרִין עֲלָאִין, דְּשִׁמָּא קְדִישָׁא אֶתְאַחִיד בָּהוּ, כְּלָהוּ זְמִינִין מֵאַתָּר דְּאַקָרִי קֹדֶשׁ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (ויקרא כג) מִקְרָאִי קֹדֶשׁ. וְאִמְתִּי (צ"ח) בְּשַׁעֲתָא דְמוֹעֵד זְמִין בְּעֵלְמָא, כְּגוּוֹנָא דְאֵינּוֹן כְּתָרִין עֲלָאִין, דְּזְמִינִין מִקְדָּשׁ עֲלָאָה, הָכִי נָמִי קֹדֶשׁ תַּתָּא זְמִין לְחִילּוּי, לְאַעֲטָרָא וּלְאַעֲלָאָה לָהּ.

וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְגו'. פסוק זה פָּרְשׁוּהוּ הַחֲבֵרִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, קָרְאִי מוֹעֵד, קָרְאִי כְּתוּב, חֶסֶר יו"ד. לָמָּה קָרְאִי? אֵלֶּא כֹּה הוּא - מַלְכוּת הָאָרֶץ כְּעֵין מַלְכוּת הָרִקִּיעַ. וְסוּד זֶה - כָּל אוֹתָם כְּתָרִים עֲלִיּוֹנִים שֶׁהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ נֶאֱחָז בָּהֶם, כָּלֵם מְזַמְנִים מִמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא קֹדֶשׁ, זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (ויקרא כג) מִקְרָאִי קֹדֶשׁ. וְאִימָתִי? בְּשַׁעַה שְׁמוֹעֵד זָמִין בְּעוֹלָם. כְּמוֹ שְׁאוֹתָם כְּתָרִים עֲלִיּוֹנִים שְׁמֻזְמָנִים מִקֹּדֶשׁ הָעֲלִיּוֹן, כֹּה גַם קֹדֶשׁ תַּחְתּוֹן זָמִין לְחִילּוֹ לְעֵטָרָם וּלְהַעֲלוֹתָם.

טקסט הזוהר

קֹדֶשׁ עֲלֵאָה יִדְעָא, קֹדֶשׁ תַּתְּאָה חֲכָמַת שְׁלֵמָה, הֵכִי נָמִי אִיהִי זְמִינַת לְכָל חִילָהָ. וְאִינוֹן חִיָּלִין כּוּלָּהּ, זְמִינִין לְאַתְעֵטְרָא בְּהֵאִי קֹדֶשׁ תַּתְּאָה, בּוֹמָנָא דְמוֹעֵד שְׁרִיָּא בְּעֵלְמָא. וְכַגְוֹנָא דְחִילָהָ קִיָּימִין לְעֵילָא, הֵכִי נָמִי קִיָּימִי מְמָנָא דְעֵמָא, כְּדוּגְמָא דִּילָהּ לְתַתָּא, וְעַל דָּא אֶקְרוּן קָרְאִי מוֹעֵד. וּבְגִין דְּאִינוֹן לְתַתָּא, קָרְאִי מוֹעֵד חֶסֶר, (כַּגְוֹנָא דְלַעֲיֵלָא) אֲבָל בְּשַׁלְיֵמוֹ יִתִּיר אִינוֹן.

תרגום לעברית

קֹדֶשׁ עֲלִיּוֹן יָדוּעַ, קֹדֶשׁ תַּחְתּוֹן חֲכָמַת שְׁלֵמָה, כֹּה גַם הִיא מְזַמְנַת לְכָל חִילָיָה, וְאוֹתָם חִילוֹת כָּלֵם עֲתִידִים לְהַתְעַטֵּר בְּקֹדֶשׁ תַּחְתּוֹן זֶה בְּזִמְן שְׁמוֹעֵד שְׁרוּי בְּעוֹלָם. וְכְמוֹ שְׁחִילָיָה עוֹמְדִים לְמַעְלָה, כֹּה גַם עוֹמְדִים מִמַּנִּי הָעֲמִים כְּדוּגְמָתָהּ לְמַטָּה, וְעַל זֶה נִקְרָאוּ קָרְאִי מוֹעֵד. וּמִשּׁוּם שֶׁהֵם לְמַטָּה, קָרְאִי מוֹעֵד חֶסֶר, (כְּמוֹשְׁלֵמַעֲלָה) אֲבָל הֵם בְּשַׁלְמוֹת יִתְרָה.

טקסט הזוהר

אֲנָשִׁי שֵׁם וְדָאִי, וְלֹא אֲנָשִׁי יִי. וְדָא הוּא רְזָא, בְּנִקְבוֹ שֵׁם יוֹמַת, וְאוֹקִימָנָא. וְעַל דָּא אֶקְרִי הָכָא, אֲנָשִׁי שֵׁם וְדָאִי, כִּיּוֹן דְּמִסְטָרָא דְגִבּוּרָה קָא אֲתִיָּין, אֲנָשִׁי שֵׁם אִינוֹן, הָא שְׁכָחָא דְלֵהוֹן יִתִּיר, אֲבָל אִינוֹן נִטְלוּ לְגִרְמִיָּהּ. וְאַתְאַחְדּוּ בְּמַחְלוּקַת.

אֲנָשִׁי שֵׁם וְדָאִי, וְלֹא אֲנָשִׁי ה'. וְזֶהוּ סוּד (וִיקְרָא כד) בְּנִקְבוֹ שֵׁם יוֹמֶת, וּבְאַרְנוּ, וְעַל זֶה נִקְרָא כָּאֵן אֲנָשִׁי שֵׁם וְדָאִי. כִּיּוֹן שְׁמִצָּד הַגְּבוּרָה בָּאִים, אֲנָשִׁי שֵׁם הֵם, הָרִי שְׁכָחָם יָתֵר, אֲכַל הֵם לְקָחוּ לְעֶצְמָם וְנֶאֱחָזוּ בְּמַחְלָקָת.

טקסט הזהור

בְּקָר וְיִדְעֵ יְיָ אֶת אֲשֶׁר לוֹ. אֲמַאי בְּקָר, וְאֲמַאי קְדוֹשׁ וְלֹא טָהוֹר. אֲלֹא אֵינוֹן מִסְטָרָא דְטָהוֹר קָא אֲתִיָּין, וְקְדוֹשׁ כְּהֵנָּא. אָמַר מִשָּׁה, בְּקָר, דְּכִדִּין כְּתָרָא דְכְּהֵנָּא אֲתַעֵר בְּעֶלְמָא, אִי אֲתוֹן כְּהֵנִי, הָא בְּקָר, פְּלָחוּ עֲבוּדָה דְּבְקָר, וּכְדִין וְיִדְעֵ יְיָ אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוֹשׁ. אֶת אֲשֶׁר לוֹ סֵתָם, דָּא לִיּוֹאִי. וְאֶת הַקְּדוֹשׁ, דָּא כְּהֵנָּא, כְּדִין וְהִקְרִיב אֱלִיוֹ. וְלִית מֵאֵן דְּאֲבָחִין מְלָה, אֲלֹא בְּקָר, אִי תִתְחַזּוֹן לְאֲשֶׁתְּאָרָא בְּסִטֵּר דִּינָא, בְּקָר לֹא סְכִיל לְכוּ, דְּהָא לֹא זְמַנִּיה הוּא. וְאִי תִתְחַזּוֹן לְאֲשֶׁתְּאָרָא בְּחֶסֶד, הָא זְמַנִּיה הוּא, וְתִשְׁתַּאֲרוֹן גְּבִיָּה, וְיִקְבֵּל לְכוּ.

תרגום לעברית

בְּקָר וְיִדְעֵ ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ. לָמָּה בְּקָר? וְלָמָּה קְדוֹשׁ וְלֹא טָהוֹר? אֲלֹא הֵם בָּאוּ מִצָּד שֶׁל טָהוֹר, וְקְדוֹשׁ הִכְהִין. אָמַר מִשָּׁה, בְּקָר, כְּשֶׁכְּתֹר הִכְהִין מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם - אִם אַתֶּם כְּהֵנִים, הָרִי בְּקָר, עֲבָדוּ עֲבוּדַת הַבְּקָר, וְאֵן וְיִדְעֵ ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוֹשׁ. אֶת אֲשֶׁר לוֹ - סֵתָם, זֶה הַלְוִיִּם. וְאֶת הַקְּדוֹשׁ - זֶה הַכֹּהֵן. אֵן וְהִקְרִיב אֱלִיוֹ. וְאֵין מִי שֶׁיִּבְחִין בְּדָבָר אֲלֹא בְּקָר. אִם תִּהְיוּ רְאוּיִים לְהִשָּׁאֵר בְּצַד הַדִּין, בְּקָר לֹא יִסְבֵּל אֶתְכֶם, שְׁהָרִי לֹא זְמַנּוֹ הוּא. וְאִם תִּתְרָאוּ לְהִשָּׁאֵר בְּחֶסֶד, הָרִי זְמַנּוֹ הוּא, וְתִשְׁאָרוּ אֲצִלוֹ וְיִקְבֵּל אֶתְכֶם.

טקסט הזהור

בְּמָה. בְּקִטְרֵת. דְּהָא קִטְרֵת בְּעִי לְשׁוֹשְׁבֵינָא, לְאֲתִקְטָרָא עַל יְדֵיהּ בְּכִלָּא, וְלֹא תִקְשָׁרָא. מֵאֵן שׁוֹשְׁבֵינָא. דָּא כְּהֵנָּא. וּבְגִין כֹּהֵן, וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ הוּא הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא הַטָּהוֹר. תִּרְיִן דְּרִגִּין אֵינוֹן: קְדוֹשׁ. וְטָהוֹר. כֹּהֵן, קְדוֹשׁ. לְוִי, טָהוֹר. וְעַל דָּא הַקְּדוֹשׁ

בְּמָה? בְּקִטְרֹת. שְׁהָרִי קִטְרֹת צְרִיכָה שׁוֹשְׁבִין לְהִתְקַטֵּר עַל יָדוֹ בְּכָל וּלְהִתְקַשֵּׁר. מִי הַשּׁוֹשְׁבִין? זֶה הַכֹּהֵן. וּמִשּׁוּם כֵּן, וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר ה' הוּא הַקָּדוֹשׁ, וְלֹא הַטָּהוֹר. שְׁתֵּי דְרָגוֹת הֵן: קָדוֹשׁ וְטָהוֹר. כֹּהֵן קָדוֹשׁ, לֹא טָהוֹר. וְעַל זֶה הַקָּדוֹשׁ כָּתוּב.

וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. תָּא חַיִּי, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מְסֻרוֹ גְּרַמְיֵיהוּ לְמִיתָה. בְּמָה, בְּגִין דְּכְתִיב וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת, רוּחַת כְּתִיב, חֶסֶר וְאִי. וּבְגִין כֵּן אֵילָנָא דְּמוֹתָא הוּא, וּבְכָל אֲתֵר נְפִילַת אֲנָפִין לְהֵהוּא אֲתֵר הָיִי. וְעַל דָּא אֶל אֱלֹהֵי, אֶל: הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים ז) וְאֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם. אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת, דְּאִיְהוּ אֲתֵר צְרוּרָא דְּנִשְׁמָתִין דְּעֵלְמָא, וְכָל נִשְׁמָתִין תַּמָּן סִלְקִין, וּמִתַּמָּן אֲתֵיין. (נ"א תמן אתחזיין)

וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. בָּא וּרְאֵה, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מְסֻרוֹ עֲצָמָם לְמִיתָה, בְּמָה? מִשּׁוּם שְׁכָתוּב וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת. רוּחַת כָּתוּב חֶסֶר וְאִי. וּמִשּׁוּם זֶה עֵץ הַמּוֹת הוּא, וּבְכָל מְקוֹם נְפִילַת אַפִּים לְאוֹתוֹ מְקוֹם. וְעַל זֶה אֶל אֱלֹהֵי, אֶל - זֶהוּ שְׁכָתוּב (תהלים ז) וְאֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם. אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת - שְׁהוּא מְקוֹם צְרוּר נִשְׁמוֹת הָעוֹלָם, וְכָל הַנִּשְׁמוֹת לְשֵׁם עוֹלוֹת, וּמִשָּׁם בָּאוֹת. (שם נראות).

רבי יהודה פתח, (איוב לד) שמעו חכמים מלי ויודעים האזינו לי. האי קרא אליהוא אמרו. תא חזי, מה כתיב (איוב לב) ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וגו'. דהא אינון הוו אמרין מלין, ואיוב לא הוה אתנחם עלייהו. מהכא אוליפנא, מאן דעאל לנחמא לאבל, בעי ליסדא מלין בקדמיתא,

רבי יהודה פתח, (איוב לד) שמעו חכמים מלי ויודעים האזינו לי. פסוק זה אליהוא אמרו. בא וראה מה כתוב, (שם לב) ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וגו'. שהרי הם היו אומרים דברים, ואיוב לא היה מתנחם עליהם. מכאן למדנו, מי שנכנס לנחם את האבל, צריך ליסד דברים בתחלה, שהרי חבריו של איוב היו אומרים דברי אמת, אבל לנחמו לא, משום שצריך דברים שהוא יודה עליהם (בדרך אמת), ואז יקבל עליו את הדין ויודה למלך הקדוש עליו. מה כתוב? ואליהוא חכה את איוב בדברים וגו'. שהודה אחר כך לקדוש-ברוך-הוא וקבל עליו דין שמים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.